

ניסה עוד "דף" - ולא יסף...

מרדכי גלי חי "דף" שנים = 84 שנה מלא
ועוד 3 שנים נוספות מה-"דף" הנוסף.

וב"דף" הראשון נכתבה מסכת חייו - ספר. ואיזה ספר.
כל ה"דף" הזה מלא חכמה ותבונה וידע ובקיאות, שמות של מחברים וסופרים,
ושורות רבות של משוררים, ומדפים של ספריה, וסולם גבוה לאיש קטן קומה,
וכובע מצחיה כחול וזוג משקפיים, ורגליים צועדות בשפשוף קל את המדרכת.
אה, כן - ותלת-אופן - מפה לשם - למצוא את שביל חייו.

וכל ה"דף" הזה מלא בסיפור עליה לארץ; והתיישבות בקיבוץ מתוך אמונה חזקה
בחי קהילה משותפת, ומשפחה חזקה שקמה מברוריה ויואב - וממקום עבודה ברפת
של לילות ושחרית וגשם ורוח והמלטות ליקום אחר.
וכל ה"דף" הזה זוכר את שרה אשתו ז"ל - אותה ואת שניהם ביחד, את הבית
אפוף וספון בספרים, והמון ילדים = נכדים שומעים בו סיפורים.

וכשהחל מרדכי את "דף" חייו השני - הגיעו יסוריו.
כמי שלא יכל יותר לקרוא, ולראות, ולכרוך, ולדפדף בספריו - בדפים -
לא מצא לו יותר מקום בכסא שעל פני האדמה.

ואז - ירד מרדכי ממרומי קומה שניה, מאותו בית אוהב שכנים - ונסע עם
אופניו תלת-אופן - ל"בית אחדות" - לתקופה של "מרור כרוך" - ימי פרידה
ויסורים - קרוב לאדמה.

בערב יום ראשון ראיתי אותך - אפור כסלע, כמה לגאולה - יושב בכסא -
ראשך נשען אחורה - עיניך עצומות= עייפות, פיך פעור קמעה - עור דק
לגופך - ואתה קודח מחוס. חוס אחרון.

בבוקר יום שני נסגר הספר. אין עוד "דף". מספיק. לא יסף...
מה שהיה - היה המון! מלא! וכל כולו ב"דף"!

שלום לך, מרדכי,
מכל הקוראים, מכל הקוראים, מכל הספרים והחברים
באשדות-יעקב-איחוד.

שרה'ה שרון

ניסן תשנ"א - 9.4.91.